

Oponentský posudek na diplomovou práci Mgr. Michaly Lvové „Překlad arabské poezie do češtiny a jeho limity“

Posuzovaná práce se má podle zadání zabývat problematikou překladu arabské poezie v historické perspektivě, komparací stávajících českých překladů s překlady do jiných jazyků, zároveň zkoumat možnosti vytvoření nové metodiky převodu arabského metra (dokonce na základě existujících překladů časoměrné poesie do češtiny – a to zejména z latiny) a aplikovat ji na báseň Džibrána Chalíla Džibrána „Mawákib“. Nutno říci, že takto široce vymezené téma by snadno mohlo vést k nezdrábnému konci. Diplomantka si však s tématem poradila skvěle a výsledkem je konzistentní, logicky provázaná a srozumitelně formulovaná práce, která se pochopitelně a nutně nevyhne určité zkratkovitosti a stručnosti.

Přesto mám jednu závažnější výtku, která se týká Koránu. Korán má v arabské poezii zcela výjimečné a výsostné postavení, které zde není třeba rozvádět. Otázka jeho překladu do češtiny je bezesporu veliké téma samo o sobě. V diplomové práci je však toto téma zcela neuchopeno – věnována mu je jen nepatříčně kratičká zmínka v části o dalších překladatelích. Diplomantka se s touto otázkou měla vypořádat již v úvodu a uvést, že se Koránem zabývat nebude z těch či oněch důvodů. Ve stejné části se nachází i Tauerův předklad Tisíce a jedné noci. Toto dílo je sice převážně prozaické, nicméně obsahuje řadu veršů, které by si podle mého názoru zasloužily jistou pozornost. Jejich ignorováním se diplomantka ochudila (vedle metra trochejského a jambického ve starších překladech, jak v závěru správně uvádí) o anapest, třebaže jej Tauer volil velmi zřídka.

Po formální stránce práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Práce s citacemi je konzistentní, překlady nebo občasně nepřesnosti při přepisu z arabštiny, které se vyskytují zejména v překladu básně Džibrána Chalíla Džibrána, jsou v normě. Některé chyby (*fá*ʿ*i#lātun*, *mustaf*ʿ*i#lun* apod.) – vycházím z elektronické verze diplomové práce – si vykládám tak, že vznikly zřejmě konverzí dokumentu. V práci nesouhlasí číslování. Například „příloha“ se nachází na stránce 104, v seznamu je však uvedena na straně 103. Dále bych diplomantce vytkl to, že přepisuje hamzu na počátku slov, což je poněkud neobvyklé. Další výtky míří na rozdělení použité literatury. Ta je rozdělena na „primární zdroje“ a sekundární literaturu“, byť běžnější je dělení na „primární a sekundární literaturu“ či „prameny a literaturu“. Práci by se dalo zcela jistě také vytknout to, že diplomantka pracuje pouze s dosti omezeným množstvím teoretické literatury. To je závažnější například v případě arabské teoretické literatury, která je nesmírně rozsáhlá, neboť poezie je v arabské literatuře a literární teorii mimořádně oblíbené a vděčné téma. Zde diplomantka vychází toliko z práce as-Sajjida (1999), ačkoliv odkazy na další literaturu by byly zcela namístě. Na druhou stranu je však třeba říci, že diplomantka přesvědčivě prokázala, že má dobré teoretické znalosti, pokud jde o literární teorii.

Závěrem konstatuji, že diplomovou práci považuji celkově za zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím ji stupněm „výborně“.

